

תפ (ראשון לציון) 61629-05-24 - מדינת ישראל נ' בראא אללה

ת"פ (ראשון-לציון) 61629-05-24 - מדינת ישראל נ' בראא אללה ואח'שלו ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 61629-05-24

מדינת ישראל

נגד

1. בראא אללה

2. כאמל פדילה

3. מנir אזער

4. סאמי אלוהאב (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[21.10.2025]

כבוד השופט אבי וסטרמן

ב"כ המאשימה, עו"ד קורל ויזל ועו"ד מירן בו חמו

ב"כ נאשם 1, עו"ד חיים שוורצברג

ב"כ נאשם 3, עו"ד מאיה גלעדי

גזר דין (נאשמים 1 ו- 3)

כתבי האישום המתוקנים

1. ביום 26.6.25 הורשעו נאשמים 1 ו- 3 (להלן בהחלטה זו: הנאשמים) על פי הודאתם בכתבי אישום מתוקנים.

2. לפי החלק הכללי בכתבי האישום, הנאשמים הם תושבי האיזור אשר במועדים הרלוונטיים לא החזיקו באישורי שהייה בישראל, ומעולם לא הוציאו רישיונות נהיגה כדין בישראל. הנאשמים פעלו - יחד עם נאשמים 2 ו- 4, ואחרים - במטרה לגנוב רכבים מתוך תחומי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית. נאשמים 1 ו- 2 תפקדו כמנהלים והפעילו את כנופיית הגנבים.

3. נאשם 1 הורשע, במסגרת שלושה אישומים (מס' 1, 2 ו- 3), בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) - 3 עבירות; גניבת רכב בצוותא לפי סעיפים 413ב לחוק ו- 29(א) לחוק - 2 עבירות; וסיוע לגניבת רכב לפי סעיפים 413ב ו- 31 לחוק - 2 עבירות.

- נאשם 1 הורשע כאמור בשלושה אישומים שונים, במעשים שבוצעו בחודשים יוני-יולי 2023. במסגרת האישום הראשון ניהל הנאשם 1 את הרשת העבריינית, תוך שהוא פועל מול נאשם 4 כאיש השטח מטעמו ומול אחר אשר נכנס עם נאשם 4 לישראל, מנחה ומכווין אותם; באופן זה נגנבו שני כלי רכב באותו לילה מהעיר הוד השרון והועברו לשטחי האיזור. באישום זה הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לפשע וסיוע לגניבת רכב (שתי עבירות). בכל אחד מן האישומים השני והשלישי הורשע הנאשם בגניבת רכב (אחד מהם אוטובוס זעיר ציבורי), מן הערים רמת גן וחולון יחד עם נאשם 2 ואחרים, תוך שהוא עומד בקשר עם נאשם 2, מנחה אותו ומתעדכן על ידו.
4. נאשם 3 הורשע, במסגרת שלושה אישומים (מס' 5, 7 ו-8), בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיפים 12(1) ו-12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 - שלוש עבירות; פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 וסיפא לחוק; פריצה לרכב לפי סעיף 413 ורישא לחוק; גניבת רכב בצוותא לפי סעיפים 413 ב ו-29(א) לחוק; גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק - שתי עבירות; קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] - שלוש עבירות; ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970 - שלוש עבירות.
- נאשם 3 הורשע בשלושה אישומים כאמור, שעניינם עבירות שביצע בחודש מאי 2023; בשלושה מקרים שונים נכנס לתחומי מדינת ישראל שלא כדין, התפרץ לכלי רכב שחנו בעיר רמת גן, גנב אותם והעבירם לשטחי האיזור, תוך שהוא נוהג בהם ללא רישיון נהיגה ובהיעדר פוליסת ביטוח תקפה. באחד המקרים (אישום מס' 8), גנב את הרכב בצוותא עם נאשם 2.
- ראיות לעונש
5. המאשימה הגישה את גיליונות הרישום הפלילי של הנאשמים, אשר סומנו טל/1 11.9.25 (לנאשם 1), וטל/1 15.10.25 (לנאשם 3). לחובת כל אחד מן הנאשמים הרשעה אחת קודמת, כפי שיפורט בהמשך. טיעוני הצדדים לעונש
6. טיעונים לעונש נשמעו בימים 11.9.25 (נאשם 1) ו-15.10.25 (נאשם 3). ב"כ המאשימה עמדו על הערכים המוגנים שנפגעו עקב ביצוע העבירות.

בעניינו של נאשם 1 עמדה ב"כ המאשימה על תפקידו כמי שניהל את הפעילות העבריינית בתכנון ובתחכום, תוך שלא נכנס לתחומי מדינת ישראל. הנאשם היה מעורב בגניבת ארבעה רכבים שונים, בשלוש הזדמנויות שונות תוך פחות מחודש ימים. במסגרת ההסדר הסכימה המאשימה לעתור למתחם הנע בין 34 חודשי מאסר לבין 48 חודשים, וצינה כי בבסיס הסכמתה האמורה עומדים קשיים ראייתיים, כמו גם חיסכון בזמן שיפוטי, וכי המתחם תואם את הפסיקה הנוהגת אליה הפנתה. בהתייחס לענישה בתוך המתחם ביקשה למקם את העונש בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו בשל הרשעתו הקודמת של הנאשם, ולגזור עליו עונש מאסר למשך 36 חודשים לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננים והתחייבות להימנע מעבירה.

בעניינו של נאשם 3 טענה ב"כ המאשימה כי מדובר ב"זרוע המבצעת" של התכנית העבריינית, ובנאשם אשר חבר לאחרים במסגרת כנופיה שמטרתה כניסה לתחומי מדינת ישראל לצורך ביצוע עבירות רכוש; כמו כן, במה שנוגע לעבירות הנהיגה, נטל הנאשם סיכון ממשי לחייו ולמשתמשי הדרך האחרים. בעניינו של הנאשם עתרה המאשימה, תוך שהפנתה לפסיקה, למתחם ענישה הנע בין 42 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר. המאשימה עמדה על עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת קודמת ורלוונטית, מאוחרת לעבירות שביצע בתיק זה, וביקשה למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם אולם לא בתחתיתו, ולגזור עליו עונש שלא יפחת מ- 45 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי, פסילה מנהיגה בפועל ועל תנאי, והתחייבות להימנע מעבירה.

7. ב"כ נאשם 1 טען כי הנאשם מצוי במעצר עד תום ההליכים בתנאים קשים מזה תקופה ממושכת. עוד טען, לעניין אחדות הענישה, כי נאשם 2 שהואשם בעבירות דומות, שוחרר ממעצרו, מצוי בהליך טיפולי, וצפוי לרצות עונשו בעבודות שירות. הנאשם 1 הודה, נטל אחריות והביע חרטה, וכן חסך זמן שיפוטי יקר, ועברו הפלילי אינו מכביד. כמו כן, כתב האישום תוקן באופן מהותי על רקע קשיים ראייתיים. לעמדת ב"כ הנאשם, תוך שהפנה לפסיקה, יש לגזור על הנאשם עונש שלא יעלה על 20 חודשי מאסר, ובכל מקרה אין הצדקה לגזור עליו את העונש לו עתרה המאשימה, 36 חודשי מאסר.

במסגרת דבריו לעונש אמר נאשם 1 כי הוא מתנצל, למד לקח ומעוניין לחזור לביתו ולמשפחתו על מנת להתחיל בחיים חדשים. כן ביקש את רחמי בית המשפט.

8. ב"כ נאשם 3 עמדה על כך כי הנאשם הוא הצעיר מבין הנאשמים. כן טענה כי אין לראות את הנאשם כבעל עבר פלילי; זאת על רקע העובדה כי החקירה בתיק דנן החלה עוד לפני שהנאשם נשפט בתיק האחר בו הורשע, אולם התגבשה לכדי כתב אישום במועד מאוחר יותר לנוכח אילוצי החקירה, כך שלמעשה ניתן לראות את הפרשה בגינה נשפט הנאשם בתיק האחר כחלק מהפרשה בתיק דנן ולא כהרשעה נוספת. העבירות אותן ביצע הנאשם בתיק זה נעדרות תיחכום, הוא שימש כ"פועל" ומקומו נמוך בהיררכיה. במכלול נסיבות אלה טוענת ב"כ הנאשם כי תחתית מתחם הענישה בענינו צריכה להיות ממוקמת בין 20 ל- 30 חודשי מאסר ברף הגבוה, ויש לגזור עליו עונש הגבוה במספר חודשים מ- 30 חודשי מאסר - כשעונש זה כולל את העונש שנגזר עליו בגין הרשעתו בתיק האחר. כמו כן, הנאשם נטל אחריות וזאת ללא הסדר עונשי, ויש בכך כדי להצדיק הקלה עמו. עוד טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית אשר כועסת על הסתבכותו, ואביו דאג לו לעבודה לכשיתחרר ויפקח עליו על מנת שישבו למסלול חיים נורמטיבי.

במסגרת דבריו לעונש אמר נאשם 3 כי הוא מתנצל, מבקש להתחשב במצבו בבית, אמר כי לא יחזור על ביצוע העבירות, וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק העונשין).

10. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתבי אישום מתוקנים, האוחזים - לגבי כל אחד מהם - שלושה אישומים, שענינם עבירות של גניבת כלי רכב מתחומי מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית.

11. התופעה של גניבת כלי רכב הוגדרה כבר לפני שנים כ"מכת מדינה", והדברים שנכתבו לגביה בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06) על ידי כב' השופט רובינשטיין, עודם נכונים גם בעת הזו: "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית" (פסקה ג').

12. פגיעתה הרעה של תופעת גניבות הרכב ניכרת במספר מישורים.

ראשית, מדובר בנזק רכוש יסיר הנגרם לנפגעי העבירה, בעלי כלי הרכב הגנובים, אשר החנו עם ערב את רכבם בחנית ביתם וגילו להפתעתם עם בוקר כי נגנב. הגם שבדרך כלל מפוצים בעלי הרכב הגנוב על ידי חברות הביטוח, הרי שגניבת רכבם גורמת להם עוגמת נפש רבה, טרחה של ממש ופגיעה בתחושת הבטחון האישי. שנית, תופעת גניבת כלי הרכב מביאה לפגיעה כלכלית עקיפה בציבור בכללותו, באשר היא גורמת הן לעלייה ניכרת של הפרמיות המשולמות לחברות הביטוח עבור ביטוח כלי רכב, והן להחמרת דרישות המיגון הכרוכה בעלות נוספת לבעלי הרכבים.

שלישית, מדובר בעבירות אשר מביאות לא אחת לנפגעים בגוף ובנפש; העבירות דנן מבוצעות תדיר על ידי מי שאין להם כל הסמכה לנהיגה בישראל - כדוגמת הנאשם 3; הדבר מעמיד בסיכון את משתמשי הדרך ואת אנשי המשטרה, ומקרים בהם נמלטו העבריינים מגורמי אכיפת החוק בנהיגה מסוכנת לאחר שאלה איתרו את הרכב הגנוב, הביאו בעבר לפגיעות קשות ואף למוות.

רביעית, תופעה זו מביאה להכבדה על פעילותם של גורמי אכיפת החוק, אשר על מנת להתמודד עמה נדרשים - בעיתות שגרה כמו גם בעיתות חירום - להקצות לכך משאבים אשר מוסטים מפעילויות אחרות.

13. במאפיינים אלה של העבירות הנדונות יש כדי להצדיק ענישה מחמירה:
"כפי שנפסק לא אחת, עבירת גניבת רכב עלולה לסכן את הציבור מחמת הסיכון הטמון בה להתלקחות אלימה ולפגיעה במשתמשים בדרך, לצד הפגיעה בביטחון האישי וברכוש של בעלי הרכב. בשל הצורך להילחם בעבירות גניבת כלי רכב, תופעה שהפכה ל"מכת מדינה", יש לבכר את עקרון הגמול וההרתעה, ומשום כך הענישה הנוהגת נסובה, כלל, על מאסרים בפועל. לאחרונה, לנוכח התופעה ההולכת ופושה, קיימת מגמת החמרה של ענישה בעבירות אלה" (עפ"ג (מרכז) 37430-10-24 עלושי נ' מדינת ישראל (2.2.25) וההפניות שם).

14. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש כולל לעבירות בהן הורשעו הנאשמים, ובאי כוחם לא חלקו על כך. בנסיבות דן, לנוכח הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, אכן ניתן לראות במכלול העבירות משום אירוע אחד, באופן העולה בקנה אחד עם מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14). זאת, בעיקר לאור העובדה כי מדובר בסדרת מעשים אשר בוצעו כחלק מתכנית עבריינית, וכן על רקע סמיכות הזמנים ביניהם. על כן, ייקבע מתחם ענישה אחד למכלול העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

15. סקירת הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת כלי רכב כאשר מדובר בריבוי עבירות בהיקף דומה לעניינו, מעלה עונשי מאסר שנגזרו למשך מספר שנים, הכל בהתאם להיקף העבירות בהן הורשע הנאשם, טיבן, עבירות שנלוו לעבירות הרכוש - בפרט כניסה לישראל שלא כדין ועבירות נהיגה, חלקו של הנאשם בעשייה העבריינית, ומכלול נסיבות העניין.

א. ת"פ (ראשל"צ) 3902-10-20 מדינת ישראל נ' קיסי (26.12.21) - אליו הפנה ב"כ נאשם 1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבת שני כלי רכב ובסיוע לגניבת רכב נוסף, במסגרת התארגנות עבריינית. בית המשפט ציין כי הנאשם היה הרוח החיה והכוח המניע מאחורי המיזם העברייני, וקבע מתחם ענישה הנע בין 30 לבין 60 חודשי מאסר. על רקע עבר פלילי, ולנוכח עונשם של השותפים, נגזר על הנאשם עונש של 38 חודשי מאסר.

ב. ת"פ (ראשל"צ) 40988-07-20 מדינת ישראל נ' אסלים (16.3.21): הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה אישומים - בשניים מהם בעבירה של גניבת רכב ובשלישי בעבירה של סיוע לגניבת רכב, כן הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה. הכל, כחלק מתכנית עבריינית מתוכננת היטב. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר, על בסיס ההנחה כי אם היה נקבע מתחם עונשי לכל עבירה בנפרד, היה מקום לקבוע מתחם הגבוה מ- 12 עד 24 חודשי מאסר. על רקע עבר פלילי מכביד, נגזר עונש של 45 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים. ערעור על פסק הדין נדחה (עפ"ג (מרכז) 52055-04-21 אסלים נ' מדינת ישראל (18.7.21)).

- ג. ת"פ (אשקלון) 39675-12-21 מדינת ישראל נ' אבו זינה (4.12.22): הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה אישומים בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בנוסף הורשע בעבירות של הפרעה לשוט, שימוש בכח כדי למנוע מעצר, וגניבה מרכב. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 36 ל- 72 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם, על רקע עברו הפלילי המכביד, עונש של 54 חודשים ושבועיים מאסר, ובנוסף הפעיל מאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם (עפ"ג (ב"ש) 44644-01-23 חסאסנה נ' מדינת ישראל (20.4.23)).
- ד. ת"פ (פ"ת) 46821-04-25 מדינת ישראל נ' אבו רעיה (6.7.25): הנאשם הורשע בשלוש עבירות של גניבת רכב בצוותא, כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 27 ל- 42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 27 חודשי מאסר בפועל.
- ה. ת"פ (ראשל"צ) 1251-04-23 מדינת ישראל נ' אל אפיניש (10.3.25): הנאשם הורשע בתיק העיקרי בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא ושתי עבירות של סיוע לגניבת רכב בצוותא. צורפו תיקים נוספים בעבירות אחרות. בהתייחס לתיק העיקרי, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 30 ל- 55 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי - נדחה (עפ"ג (מרכז) 47090-04-25 אל אפיניש נ' מדינת ישראל (6.7.25)).
16. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, נתתי דעתי להיקפן; נאשם 1 הורשע במעורבות בארבעה מקרים של גניבת רכב (בשניים מהם כמסייע). כמו כן, נאשם זה שימש בתפקיד מרכזי בפעילות העבריינית, כאשר ניהל והכווין אותה מרחוק ומעשיו נעשו לאחר תכנון מוקדם ותוך תיאום עם שותפיו. מנגד, לא הורשע נאשם זה - על רקע תפקידו בפרשייה - בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות נהיגה.
- לעומת נאשם 1, אין מחלוקת על העובדה כי מקומו של של נאשם 3 היה נמוך בהיררכיה העבריינית, והוא שימש, כפי שהגדירה זאת המאשימה, כ"זרוע ביצועית"; עם זאת ועל רקע זה, בנוסף להרשעתו של נאשם 3 בשלוש עבירות מושלמות של גניבת רכב, ביצע הנאשם שורה של מעשי עבירה, בפרט כניסתו לתחומי מדינת ישראל שלא כדין לצורך ביצוע עבירות הרכוש והעובדה כי נהג ברכבים הגנובים בלא שיש ברשותו רישיון נהיגה - נתונים אשר פועלים לחובתו.
17. במה שנוגע לנאשם 1, בנסיבות ביצוע העבירות שפורטו לעיל ועל רקע הפסיקה הנוהגת, מקובל עלי מתחם הענישה לו טענה המאשימה כמתחם ראוי והולם. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם 1, אשר ביקש בין היתר לגזור ממקרים בהם הורשעו נאשמים במספר אישומים גדול מזה בו הורשע הנאשם, "תעריף" נמוך יחסית לכל אישום בנפרד; עם זאת, ענישה אינה תוצאה אריתמטית, ויש לבחון את עניינו של כל נאשם על פי מכלול נסיבות הרשעתו.

18. בהתייחס לענינו של נאשם 3, סבורני כי המתחם לו טענה המאשימה הינו מחמיר יתר על המידה, בהתחשב בנסיבות הרשעתו שפורטו לעיל; מנגד, אין בידי לקבל את עתירת באת כחו בהקשר זה, אשר אינו הולמת את חומרת העבירות בהן הורשע, נסיבותיהן והיקפן.
19. סיכומי של דבר, על רקע הפסיקה הנוהגת, הערכים החברתיים בהם פגעו הנאשמים ונסיבות ביצוע העבירות על ידם, אני קובע לגבי כל אחד מן הנאשמים מתחם עונש הולם הנע בין 34 ל- 48 חודשי מאסר. אכן, מבחינת נסיבות ביצוע העבירות שונה עניינם של הנאשמים זה מזה, אולם מצאתי כי השיקולים המאבחים לקולא ולחומרא בין שני הנאשמים מאזנים זה את זה ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה זהה לגביהם.
20. גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם
40. גזירת העונש בתוך מתחם הענישה תיעשה בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40. יא לחוק העונשין.
21. לזכותם של הנאשמים יש לזקוף את הודאתם בכתבי האישום המתוקנים המלמדת על נטילת אחריות; כמו כן, יש ליתן משקל ראוי לחסכון הניכר בזמן שיפוטי, על רקע העובדה כי כתב האישום מונה כ- 60 עדי תביעה. איני סבור כי יש ליתן משקל משמעותי לגילו הצעיר של נאשם 3 (יליד 2003); מן המפורסמות הוא שהעבירות דגן מתבצעות תדיר על ידי נאשמים צעירים, ויוזכר כי על אף גילו הספיק נאשם זה לצבור לחובותו שתי הרשעות בסדרה של עבירות - בתיק זה וכן בהרשעתו הקודמת אליה אתייחס להלן.
22. לחובתם של שני הנאשמים עבר פלילי, האוחז הרשעה אחת לכל אחד מהם.
- לחובתו של נאשם 1 הרשעה מחודש ינואר 2023 בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת נכס חשוד כגנוב. על הנאשם הוטל עונש של 45 ימי מאסר, אשר לא היה בו כדי להרתיעו מביצוע העבירות בתיק זה מספר חודשים לאחר מכן.
- לחובתו של נאשם 3 הרשעה מחודש ספטמבר 2023 בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה ונהיגה פוזת של רכב, בגינה נדון לעונש של 17 חודשי מאסר. העבירות בהן הורשע נאשם 3 נעברו בחודש מאי 2023, כמעט במקביל לעבירות בהן הורשע בתיק זה. אכן, הרשעתו של נאשם 3 חמורה משמעותית מזו של נאשם 1, אולם מצאתי לתת משקל לטענות באת כחו לגבי מועד ביצוען ביחס למועד ביצוע העבירות בתיק זה; דומה כי גם לשיטת המאשימה יש לתת לכך משקל, לנוכח המיקום בו ביקשה להציב את עונשו בתוך מתחם הענישה. אבהיר כי הדברים אמורים רק לגבי משקלו של העבר הפלילי בתוך מתחם הענישה, ואין בידי לקבל את הטענה כי יש לכלול או לחפוף, בדרך כלשהי, את העונש שהוטל על הנאשם בגין הרשעתו הקודמת, עם העונש שיוטל עליו בתיק זה.
23. לא ניתן לדון בטענת ב"כ נאשם 1 להיעדר אחידות בענישה בהתייחס לנאשם 2, מאחר ועניינו של נאשם 2 עודנו מתנהל. בהתייחס לנאשם 4, יצוין כי הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, קשירת קשר לעשות פשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבת רכב, ונדון - בהתאם להסדר עונשי מוסכם - לעונש של 14 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נלווים.
24. סיכומי של דבר, עונשם של הנאשמים ייקבע בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא בתחתיתו; כמו כן, יוטלו עליהם רכיבי ענישה נלווים, בהם מאסרים מותנים, פיצוי לנפגעי העבירה וקנס כספי.
- סוף דבר
25. אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:
 - א. 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
 - ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג פשע.
 - ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג עוון.
 - ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.
 - ה. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.25 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
 - ו. פיצוי לכל אחד מארבעת נפגעי העבירה (אישומים 1-3), בסך 1000 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.26 ויועבר לנפגעי העבירה בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".
 - ז. התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירות רכוש בהן הורשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוץ היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

26. אני גוזר על נאשם 3 את העונשים הבאים:

- א. 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס. יובהר כי עונש זה יבוא בנוסף לכל עונש אחר בו נושא הנאשם.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק או קשירת קשר לביצוע פשע.
- ה. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.25 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
- ו. פיצוי לכל אחד משלושת נפגעי העבירה (אישומים 5, 7 ו-8), בסך 1000 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.26 ויועבר לנפגעי העבירה בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".
- ז. התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירות רכוש בהן הורשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.
- ח. פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר.
- ט. פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, אך הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירת נהיגה בה הורשע.
- המוצגים יוותרו במשמורת המאשימה מאחר ועניינו של נאשם 2 טרם הסתיים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ו, 21 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.